

16 september 2003

NR. 8. (03/11KG) VORDERING IN KORT GEDING VAN MEDISCH SPECIALIST OM TE WORDEN TOEGELATEN TOT ZIJN WERKZAAMHEDEN. SPOEDEISEND BELANG. OVERLEGGING VAN STUKKEN IN DE PROCEDURE EN AAN DEGENEN DIE BETROKKEN ZIJN BIJ HET ONDERZOEK NAAR HET FUNCTIONEREN VAN DE SPECIALIST.

Eiser heeft bezwaar gemaakt tegen de overlegging van een groot aantal stukken door verweerster en hij beroept zich daarbij op de Wet Bescherming Persoonsgegevens. Naar het voorlopig oordeel van de voorzitter valt niet in te zien waarom de WBP aan overlegging van deze stukken in een procedure als de onderhavige in de weg zou staan. Eiser heeft alle gelegenheid gekregen – en ook gebruikt – de juistheid van de in de stukken vervatte informatie te bestrijden.

De vordering van eiser om weer te worden toegelaten tot het ziekenhuis van verweerster komt niet voor toewijzing in aanmerking op grond van het navolgende.

(a) In de eerste plaats ontbreekt een spoedeisend belang.

(b) In de tweede plaats is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter door verweerster voldoende aannemelijk gemaakt dat er gerede twijfel bestaat omtrent het behoorlijk kunnen functioneren van eiser.

Voorlopig oordelend is de voorzitter van oordeel dat verweerster in het kader van een onderzoek naar het functioneren van eiser als neuroloog, tot het instellen waarvan verweerster bevoegd is en onder omstandigheden op grond van haar verantwoordelijkheid voor een goede organisatie en verantwoorde verlening van de zorg in haar ziekenhuis zelfs gehouden kan zijn, onder het beding van voldoende vertrouwelijkheid op eiser betrekking hebbende bescheiden of informatie waarover zij beschikt, ter beschikking mag stellen van degenen die bij dit onderzoek zijn betrokken.

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: 03/11 KG

Arbitraal vonnis in de zaak van:

A,
wonende te Z,
eiser,

tegen:

de stichting **B,**
gevestigd te Z,
verweerster,
gemachtigde: mr. H.W.B.P. Taminiau.

1. De procesgang

- 1.1 Eiser heeft bij memorie van eis – verkort weergegeven – gevorderd dat het Scheidsgerecht aan de algemeen directeur van verweerster zal bevelen om de besluiten van de stafvergadering van 16 december 2002 en 10 februari 2003 ten aanzien van zijn functioneren nietig dan wel ongeldig dan wel zijnde niet genomen te verklaren.
- 1.2 Bij faxbrief van 25 augustus 2003 heeft eiser zijn eis gewijzigd en uitgebreid. Hij vordert – zakelijk weergegeven – dat verweerster binnen twee weken na de uitspraak
  - (i) alsnog een beslissing zal geven zoals in zijn brieven van 20 februari 2003 en 28 februari 2003 gevraagd;
  - (ii) hem weer tot haar ziekenhuis zal toelaten om daarin als neuroloog werkzaam te zijn voor 2,5 dagen per week;

(iii) uitvoering zal geven aan het gevraagde in zijn brief van 19 augustus 2003 aan de gemachtigde van verweerster.

- 1.3 Beide partijen hebben aanvullende stukken overgelegd, waaronder van de zijde van verweerster een beschikking van de rechtbank te Y van 6 augustus 2003 met bijbehorende processtukken en een dossier betreffende eiser.
- 1.4 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 5 september 2003. Eiser is in persoon verschenen. Verweerster was vertegenwoordigd door drs. C, algemeen directeur, bijgestaan door haar gemachtigde. Eiser en de gemachtigde van verweerster hebben het woord gevoerd overeenkomstig de overgelegde notitie c.q. memorie van antwoord.

2. De samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiser is sedert 1 september 2001 als neuroloog verbonden aan het ziekenhuis van verweerster, eerst als chef de clinique en per 1 oktober 2001 als lid van de maatschap neurologie. Voordien was hij elders gedurende 17 jaar als neuroloog werkzaam geweest en vervolgens vier jaar als medisch adviseur.
- 2.2 Over het functioneren van eiser als medisch specialist zijn binnen het ziekenhuis vragen gerezen. Daarover is bij herhaling met eiser gesproken onder meer door de algemeen directeur, de voorzitter van het stafbestuur en het andere lid van de maatschap, D. Deze vragen gingen over de vakbekwaamheid van eiser en over zijn bejegening van patiënten.
- 2.3 Op 14 november 2002 heeft eiser tijdens een bespreking een aantal stukken ontvangen betreffende klachten over zijn functioneren en is de afspraak gemaakt dat daarop in de volgende bijeenkomst door hem zou worden gereageerd. Op 15 november heeft hij zich ziek gemeld.
- 2.4 De algemeen directeur heeft op instigatie van de Inspectie voor de Gezondheidszorg een onderzoek doen uitvoeren door een extern deskundige, prof. dr. E. Eiser heeft aan dit onderzoek geen medewerking gegeven. Prof. E schrijft in zijn rapport van februari 2003 dat op basis van breed gedragen informatie en meningen geconcludeerd moet worden dat eiser over onvoldoende kennis en vaardigheden van de neurologie beschikt om als neuroloog zelfstandig te kunnen functioneren. "In de huidige toestand blijkt zijn handelen een gevaar te zijn voor de patiënten en kan het niet uitgesloten worden dat zich daardoor calamiteiten zullen voordoen."
- 2.5 De medische staf heeft een commissie ingesteld om te adviseren over het functioneren van eiser als neuroloog. Deze commissie heeft de beschikking gehad over het daarover samengestelde dossier. De commissie heeft op 20 januari 2003 een schriftelijk advies uitgebracht. Daarin wordt geadviseerd eiser zijn werkzaamheden als neuroloog niet te laten hervatten. De voorzitter van de medische staf heeft bij brief van 11 februari 2003 aan de algemeen directeur bericht dat de medische staf zich achter dit advies heeft geschaard.
- 2.6 Eiser heeft op 21 januari 2003 doen weten dat hij zijn werkzaamheden weer wilde hervatten. Hij is op dezelfde datum op non-actief gesteld.
- 2.7 Verweerster heeft bij brief van haar algemeen directeur van 14 februari 2003 aan eiser meegedeeld voornemens te zijn de toelatingsovereenkomst op te zeggen op de grond dat hij niet meer beschikt over de bekwaamheid en geschiktheid zijn praktijk uit te oefenen. Verweerster heeft zich daarbij onder meer beroepen op de hiervoor in 2.4 en 2.5 vermelde adviezen. Eiser heeft bij brief van 17 februari 2003 een aantal bezwaren naar voren gebracht en aan de algemeen directeur bericht dat het hem niet mogelijk is "te voldoen aan uw vraag om gehoord te worden in het kader van uw voornemen tot opzegging". Bij brief van 18 februari 2003 heeft verweerster de toelatingsovereenkomst tussen haar en eiser met onmiddellijke ingang opgezegd.

3. Bevoegdheid van het Scheidsgerecht

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht te beslissen volgens zijn reglement volgt uit art. 27 van de toelatingsovereenkomst van eiser en staat tussen partijen vast.

4. Beoordeling van het geschil

- 4.1 Eiser heeft bezwaar gemaakt tegen de overlegging van een groot aantal stukken door verweerster en hij beroept zich daarbij op de Wet Bescherming Persoonsgegevens (verder: WBP) en op de beschikking van de rechtbank te Y van 6 augustus 2003. In deze laatste beschikking is echter het verzoek van eiser afgewezen omdat de door hem bedoelde stukken niet zijn opgenomen in een bestand. Ook overigens valt naar het voorlopig oordeel van de voorzitter niet in te zien waarom de WBP aan overlegging van deze stukken in een procedure als de onderhavige in de weg zou staan. Eiser heeft alle gelegenheid gekregen – en ook gebruikt – de juistheid van de in de stukken vervatte informatie te bestrijden.
- 4.2 De vordering van eiser om weer te worden toegelaten tot het ziekenhuis van verweerster komt niet voor toewijzing in aanmerking op grond van het navolgende.
- (a) In de eerste plaats ontbreekt een spoedeisend belang. Dit belang was uiteraard wel aanwezig toen aan eiser de toelating met onmiddellijke ingang werd opgezegd. Eiser heeft toen echter niet om een voorlopige voorziening gevraagd en niet duidelijk is geworden waarom hij zich pas maanden later met een daartoe strekkend verzoek tot het Scheidsgerecht heeft gewend. Eiser had bovendien in de door hem wel aangespannen bodemprocedure bij het Scheidsgerecht bij voortvarend procederen omstreeks deze tijd een uitspraak ten gronde kunnen krijgen. Hij heeft echter nog steeds niet een memorie van eis ingediend.
- (b) In de tweede plaats is naar het voorlopig oordeel van de voorzitter door verweerster voldoende aannemelijk gemaakt dat er gerede twijfel bestaat omtrent het behoorlijk kunnen functioneren van eiser als neuroloog. Eiser heeft ter zitting ook zelf aangegeven dat de verhoudingen tussen hem en degenen met wie hij in het ziekenhuis moet samenwerken inmiddels zo verstoord zijn dat van een vruchtbare samenwerking nauwelijks meer kan worden gesproken. De conclusie van het rapport van prof. E, zoals hiervoor in 2.4 weergegeven, is ten slotte van dien aard dat van verweerster in redelijkheid niet verlangd kan worden dat zij eiser weer tot zijn werkzaamheden toelaat zonder dat over de ernst van de tegen eiser gerezen bezwaren wat zijn kennis en bekwaamheden betreft een grondig oordeel is gevormd waartoe dit geding zich niet leent.
- 4.3 Aan eiser kan worden toegegeven dat de algemeen directeur – zoals deze ook ter zitting heeft erkend – niet op de verzoeken die zijn vervat in zijn brieven van 20 en 28 februari 2003 is ingegaan. Eiser heeft, wat er zij van de door hem aangevoerde rechtsgronden, echter geen belang bij de toewijzing van de hierop betrekking hebbende vorderingen, omdat duidelijk is en aan hem ook duidelijk had kunnen zijn dat de algemeen directeur van oordeel is dat de medische staf een rechtsgeldig besluit heeft genomen, nu het advies van de medische staf aan de opzegging van zijn toelating tot het ziekenhuis ten grondslag is gelegd. Eiser zal zijn bezwaren tegen de wijze van besluitvorming en tegen de inhoud van het besluit in de bodemprocedure aan de orde kunnen stellen.
- 4.4 Dit kort geding leent zich niet voor de beantwoording van de door partijen verschillend beantwoorde vraag of bepaalde stukken waarvan eiser in zijn brief van 19 augustus 2003 melding maakt, vallen onder de WBP en wat daarvan, bij een bevestigend antwoord, de gevolgen zijn. Voorlopig oordelend is de voorzitter van oordeel dat verweerster in het kader van een onderzoek naar het functioneren van eiser als neuroloog, tot het instellen waarvan verweerster bevoegd is en onder omstandigheden op grond van haar verantwoordelijkheid voor een goede organisatie en verantwoorde verlening van de zorg in haar ziekenhuis zelfs gehouden kan zijn, onder het beding van voldoende vertrouwelijkheid op eiser betrekking hebbende bescheiden of informatie waarover zij beschikt, ter beschikking mag stellen van degenen die bij dit onderzoek zijn betrokken. Eiser heeft niet aannemelijk gemaakt dat verweerster hierbij of in ander opzicht de grenzen van het betamelijke heeft overschreden. Zijn desbetreffende vorderingen komen dan ook niet voor toewijzing in aanmerking, wat er zij van de door hem daartoe verder aangevoerde gronden.
- 4.5 Eiser zal als de in het ongelijk gestelde partij worden verwezen in de kosten.

5. Beslissing

De voorzitter van het Scheidsgerecht wijst het navolgende vonnis:

- 5.1. De vorderingen van eiser worden afgewezen.
- 5.2. De kosten van het Scheidsgerecht, begroot op €1.331,= komen voor rekening van eiser. Eiser dient voorts met een bedrag van €500,= bij te dragen in de kosten van rechtsbijstand van verweerster.

Dit vonnis is gewezen te Utrecht op 16 september 2003 door mr. A. Hammerstein, als voorzitter, met bijstand van mr. drs. M. Bitter, als griffier.